

Gümüş Tay

Servet Kılınç

Gecenin karanlığı ile birleşen sis, bütün yılki atlarını korkutuyordu. Kurtların ulmaları, atların huzurunu kaçırmıştı. Atlar yerinde duramıyor, bir o yana bir öbür yana koşup duruyordu. Koşarken çıkan toynak sesleri, sanki buldukları yeri ters düz ediyor; oluşan toz bulutu, yavrularla annelerini birbirinden ayırıyordu. Kurtların uluma sesi, tüyleri diken diken etmişti bile. Oradan uzaklaşmak için bir an önce hareket edip aralarındaki mesafeyi açmaları gerekiyordu. Sürünün başı olan Siyah aygır, yavrusunun doğmasını bekliyordu. Baba olacağı için heyecanlıydı; ama tehlikenin de farkındaydı. Doğum başlamıştı. Annenin kişnemesi, kurtların uluma sesi ile karışmış; korku iyiden iyiye artmıştı. Siyah aygır anneye yaklaşarak ben senin yanındayım, dercesine nefesini annenin yüzüne doğru bıraktı. Bu durum, annenin kendisini daha güvende hissetmesini sağlamış-

tı. Sonunda anne yavrusunu doğurdu. Hemen ayağa kalkarak yavrusuna doğru baktı. Yerden kalkmak için debelenen, kuyruğunu toprağa vuran beyaz bir tay yatıyordu yerde. Adeta ışığıyla gecenin karanlığını aydınlatıyordu. Anne ve babası, birbirlerine yaklaşarak yavruya doğru eğildiler. Yavrularının kokusunu derin bir nefes alarak içlerine çektiler. Bu koku, artık onların hayatları boyunca içlerinde saklayacakları en güzel koku oluvermişti. Yavru da anne ve babasının kokusu-

nu almıştı. Bu nefesler artık onları birbirlerine mühürlemişti. Siyah aygır ve anne Kır at, yerden kalkmaya çalışan yavrularına kişneyerek destek verdiler. Yavru bu desteği hissetmiş gibi kalkmak için daha fazla gayret gösterdi. İki de dikkatlice yavrularına bakıyor; fakat yardım edemiyorlardı. Ön ayaklarını açarak son bir gayretle dört ayağının üzerinde durmayı başardı. Ayaklanan tay dengesini kaybediyor, sersemlemiş bir şekilde sağa sola sallanıyordu. Atlar, bu arada, kurtların karşı tepenin üzerinde olduklarını gördü. Kişneme sesleri çoğalmış, atlar kaçışmaya başlamıştı. Siyah aygır, atların kaçtığı yöne doğru koşmaya başladı. Önlerine geçer geçmez başını gövdesinin hizasına getirerek sürüsünü tekrar aynı yere doğru getirmeye çalıştı. Sürü liderliği için önceden Siyah aygırla mücadele eden Ala aygırın eline büyük bir fırsat geçmişti. Ala aygır dönen atların önünde şahlanarak atların tekrar geriye dönmelerini sağladı. Bunu gören Siyah aygır, koşarak Ala aygırın karşısına çıktı. Şahlanarak ön ayakları ile Ala aygıra vurdu. Ala ise aynı şiddetle cevap verdi. Önceden yapılan mücadeleleri hep Siyah aygır kazanmıştı; fakat

şimdi kafası çok karıştı. Bir an önce eşini ve yavrusunu koruması gerekiyordu. Kenara doğru çekilerek konuşmaya başladı:

-Durun! Gitmeyin! Hep birlikte olursak hiçbirimize zarar veremezler, dedi.

Ala aygır hızla öne doğru koşarak:

-Onu dinlemeyin, eşi ve yeni doğan yavrusu için hepimizi kurtlara yem edecek. Kim ölmek istemiyorsa beni takip etsin, diyerek koşmaya başladı.

Korkan diğer atlar da Ala aygırın arkasından dörtnele koşarak gözden kayboldu. Siyah aygır bu duruma çok üzüldü. Artık yapacağı pek de bir şey kalmamıştı. Dönüp arkasına baktığında yavrusunu gördü. Dimdik ayakta idi. Rengi, ay ışığında gümüşe dönmüştü. Siyah aygır, Kır ata ve yeni doğan yavrusuna yaklaştı. İkisine de başını sürerek:

-Hemen uzaklaşın! Ben arkada kalarak onların size yetişmesini engelleyeceğim, dedi. Kır at ağlayarak:

-Hayır, sensiz hiçbir yere gitmiyorum, dedi.

Siyah Aygır:

-Başka bir yol yok. Zaman azalıyor, bir an önce gitmeniz gerekiyor, dedi.

Siyah Aygır eğilerek yüzünü yavrusunun yüzünü sürdü. Baba-oğul bir an göz göze geldi. İşte o anda Siyah aygır, tüm sevgisini oğlu Gümüş'e verdi. Az önce ayakları üzerinde zor duran Gümüş, artık sapasağlam yere basıyordu. Bu duruma Siyah aygır çok sevindi. Soyunun ilerlemesini ve yavrusunun ileride, kendilerine ihanet edip onları kurtlara karşı yalnız bırakan Ala attan öcünü almasını istiyordu. Hemen gitmeleri için sertçe kişnedi. Başka bir çaresi kalmayan Kır at, yavrusunu da alarak yaşlı gözlerle uzaklaştı.

Kır at diğer tepeye geldiğinde arkasına dönerek baktı. Siyah aygır, onların baktığını görünce şahlanıp "Gizli Vadi'ye gidin." diye bağırarak kurtların geldiği yöne doğru koşmaya başladı. Bunu duyan anne, yavrusunu oradan alarak hızla uzaklaştı. Siyah aygır kurtların önüne beklemedikleri bir anda çıktı. Şahlanıp ön ayakları ile kurtlardan birkaçına vurarak onları sakatladi. Toynaklarının altında kalan iki kurttan biri hiç kıpırdamıyor, diğeri de çırpınmasına rağmen yerden kalkamıyordu. Ama kurt sürüsü çok kalabalıktı. Kurtlardan biri Siyah aygırın sol arka bacağını ısırıldı. Acı ile